

(Hutbenin özetidir.)

Hüda Teala'ya ibadet ederek ve sadece O'ndan yardım isteyerek Hüda Teala'nın huzuruna eğilin![1]

Seyyidna Hazret Halifetü'l Mesih'i'l Hamis ^{Atba}, 28 Kasım 2014'de Beytül Futuh Camiinde Cuma Hutbesi irşad etti. Hutbe, çeşitli dillerdeki tercümesi ile birlikte her zaman olduğu gibi MTA'da canlı olarak yayınlandı. Hazret Emirü'l Müminin şöyle buyurdu:

Hazreti Mesih-i Mevud ^{as} buyurur ki, dua ve yardım istemekle ilgili olarak şu daima hatırd tutulmalıdır ki asıl yardım istenmeye layık olan sadece Allah-u Teala'dır. Yani eğer işlerinizi tamamlamak için birisinin yardımına ihtiyacınız varsa o sadece, size gerçek şekliyle yardım edebilecek, yardım etme gücüne sahip olan ve hep yardım eden Yüce Allah'ın Zatıdır.

Bu o kadar önemli bir konudur ki hakiki bir müminin her zaman bunu göz önünde tutması gerekir. İster o kişisel bir ihtiyaç için olsun ister Cemaatin ihtiyacı ile ilgili. Fakat fiilen görmekteyiz ki insanlar sıkıntılarını gidermenin çeşitli yollarını, işlerinin tamamlanmasının veya ihtiyaçlarının giderilmesinin yolu zannederler.

Hazreti Muslih Mevud ^{ra} bir yerde örneklerle öyle durumlar anlattı ki; insan, yardımın çeşitli insanlar tarafından yapıldığını zanneder. Veya bizzat kendi gücüyle maksadını elde ettiği zannedilir. Bazen o, dost ve akrabalarını, amacında başarılı olmanın vesilesi zanneder. Böylece o bazen kendi dost ahbabını ve görüştüğü kişileri, bazen nizamı, kendi hacetini gideren zanneder. Bazen devletten, bazen insani yardım kuruluşlarından yardım talep eder.

Huzur-u Enver buyurdu ki; fakat şu da inkar edilemez: Bazen öyle olur ki, her ne zaman onlardan hiçbirisi işe yaramazsa, hiçbirisi başarının vesilesi olmazsa, fakat birisi bütün bunlara rağmen maksadını elde ederse, o zaman o, başarısının kesinlikle gaybî bir yardım ile olduğunu

düşünür. Ve gaybî yardım konusunda birisinde ne kadar kesin inanç olursa o, başarıyı da Hüda Teala'ya isnat eder. Eğer insan, yardım istenmeye layık olan sadece Allah'tır ve sadece O yardım eder diye kesin inanca sahip olursa, o herhangi bir dış yardım vasıtasıyla sonuca ulaşan başarıyı da, Hüda Teala'ya isnat eder. Fakat Hüda Teala ile güçlü bir bağı olmayan insan, dünyevî vesileleri herşey zanneder ve ilgisi onlara olur, dikkatini Allah-u Teala'ya çevirmez. Fakat her ne zaman bütün o vasıtalar başarısız kalırsa, Hüda Teala onların aklına işte o zaman gelir ve O'na yalvarırlar. Çünkü o zaman Hüda Teala'yı yad etmekten başka çareleri olmaz.

Huzur-u Enver şöyle dedi: Allah-u Teala buyurur ki, zorluk anında bütün diğerleri sizi terkeder. Yanınızda kalan ve işinize yarayan sadece Allah'ın Zatıdır. Allah-u Teala buyurur ki, dua eden, dünyaperest inkarcı birisi bile olsa ızdırap içinde yapılan dualar kabul olur. Allah-u Teala inkarcılara bile Kendi Varlığının ispatını sunmak için bazen bir alamet gösterir. Buyurdu ki, dünyaperest insanlar dahi müşkülât anında hiçbir kolaylık göremediklerinde Hüda Teala'nın yardımını elde etmeye çalışırlar.

O halde, her şey için devamlı Allah'a yönediklerini iddia edenlerin, "bizim teveccühümüz her zaman Allah'a doğru olmalıdır," konusuna ne kadar dikkat etmeleri gerekir. Allah-u Teala işte bu sebeple bize, namazın her rekatında okunması emredilen (İyya ke nağbuddü yahî yalnız sana ibadet ederiz) duasını öğretmiştir ki hiçbir zaman dikkatimiz Hüda Teala'dan uzaklaşmasın, hiçbir zaman bakışlarımız dünyevî vasıtalarla kaymasın. Zahiri tedbirlere başvurmaya hiç şüphesiz Allah-u Teala emretmiştir, fakat tevekkül, Allah'ın Zatına olmalıdır. Bizler, yüce miracı elde eden müminler gibi Allah'a ibadet ederek ve O'ndan yardım isteyerek ona göre amel etmeliyiz. Bizim Hüda Teala'nın önünde eğilmek ve (İyya ke nağbuddü...)nın ruhunu anlayarak Hüda Teala'nın Derganına ait olmaktan başka çaremiz yoktur. Her yerde bizim yolumuza zorluklar çıkıyor. Fakat hatırınızda olsun, bu muhalefet ateşleri kendi ateşinde kendisi yanacaktır, bizim kendi vazifelerimizi unutmamamız lazım. Hazret Mesih-i Mevud ^{as} buyurur ki, Allah-u Teala (İyya ke nağbuddü...) öğretti. Ve insanın kendi gücüne güvenmesi ve Hüda Teala'dan uzaklaşması mümkündür. Bu yüzden hemen akabinde (İyya ke nağbuddü...) öğretti ki, yaptığınız ibadeti kendi gücünüz ve kuvvetinizle yaptığınızı zannetmeyin. Kesinlikle hayır! Bilakis Allah'ın yardımı olmazsa ve Kendisi Pak olan Zat güç ve kuvvet vermezse hiçbir şey olamaz. İşte bu önemli gerçeği de her zaman gözönünde tutmalıyız.

Huzur-u Enver şöyle buyurdu: Dünyadaki durumlar hangi hızda değişiyorsa, Allah-u Teala onu Cemaatin ilerlemesine vesile kılsın. Bizler Allah'a ibadet edenler ve O'nun yardımından ve nusretinden feyz bulanlar olalım ve ilerde de olmaya devam edelim. Amin.

[1] Cuma Hutbesinin bu özeti Alfazl'ın sorumluluğu altında yayınlanmaktadır. Alfazl International 2.12.2014 sayısı